

POSTANOWIENIE

26 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 26 listopada 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa S.D.

przeciwko P.S.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej S.D.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z 31 stycznia 2024 r., V ACa 893/22,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia powodowi do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

(P.H.)

UZASADNIENIE

Powód, S.D., wywiódł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 31 stycznia 2024 r., wydanego w sprawie przeciwko P.S. o zapłatę.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania powód wskazał na jej oczywistą zasadność, polegającą na rażącym naruszeniu przez Sąd drugiej instancji przepisów prawa materialnego i procesowego. Naruszenia Sądu odwoławczego polegały na dokonaniu oceny w zakresie braku zawarcia umowy

przrzeczonej z przyczyn pozostających w zakresie odpowiedzialności kupującego, pominięciu przyczyny odstąpienia od umowy przez powoda, przejawów niewykonania zobowiązania przez pozwanego, oraz skuteczności złożonego przez pozwanego oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Skarżący wskazał, że Sąd Apelacyjny dokonał wybiórczej i niepełnej wykładni postanowień umowy, jak również pominął dowody przedstawione przed Sądem pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdy dla przeciętnego prawnika z samej treści skargi – bez pogłębionej analizy i juredycznych dociekań – w sposób jednoznaczny wynika, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie z uwagi na kwalifikowany charakter naruszenia przepisów prawa. Przyczyna przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jaką jest jej oczywista zasadność, może dotyczyć jedynie przepisów prawa niepodlegających różnej wykładni i niepozostawiających sądowi swobody oceny. Chodzi przy tym o wykładnię w oczywisty, dostrzegalny już *prima facie* sposób, sprzeczną z jednolitą i ugruntowaną wykładnią skonkretyzowanego przepisu, przyjmowaną w orzecnictwie i nauce prawa (zob. m.in. postanowienia SN: z 21 maja 2025 r., I CSK 558/24; z 26 marca 2025 r., I CSK 3537/23; z 30 stycznia 2025 r., I CSK 3814/23; z 31 grudnia 2024 r., I CSK 1853/23; z 20 listopada 2024 r., I CSK 2892/23; z 14 września 2023 r., I CSK 518/23; z 27 lipca 2023 r., I CSK 5328/22).

Analiza skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie została spełniona. Powód pod pozorem oczywistej zasadności w istocie pyta o trafność stanowiska Sądu Apelacyjnego wyrażonego w związku z rozstrzygnięciem tej konkretnej sprawy. Przedstawił wyłącznie własne

stanowisko, polemizując z niekorzystnym dla niego rozstrzygnięciem Sądu drugiej instancji.

W istocie uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania jest ściśle związane z podstawami kasacyjnymi, które opierają się na zarzutach dotyczących oceny materiału dowodowego. Skarżący kwestionuje bowiem przyjęcie przez Sąd drugiej instancji za własne ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd pierwszej instancji, m.in. odnośnie do winy kupującego w postaci braku wykazania przez powoda środków na zakup nieruchomości oraz okoliczności odstąpienia przez pozwanego od umowy.

Opisowo ujęte argumenty, w uzasadnieniu przyczyny kasacyjnej, nie przekonują, że Sąd Apelacyjny naruszył przepisy prawa w sposób uzasadniający konieczność uchylenia zaskarżonego orzeczenia. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania odwołujący się do przesłanki oczywistego naruszenia prawa powinien koncentrować się na wykazaniu kwalifikowanego charakteru tego naruszenia, a skarga powoda takich argumentów nie zawiera.

Skarżący ograniczył się do polemizowania z niekorzystnym dla niego rozstrzygnięciem, kwestionując ustalenia faktyczne dokonane przez Sądy obu instancji. Sąd odwoławczy podzielił ocenę przyjętą przez Sąd pierwszej instancji, a także w sposób wyczerpujący i rzeczowy odniósł się do zarzutów naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego podniesionych w apelacji powoda.

Niezadowolenie skarżącego z rozstrzygnięcia sprawy absolutnie nie przesądza o oczywistości skargi.

Podstawami skargi kasacyjnej nie mogą być objęte zarzuty błędnych ustaleń faktycznych i oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.), więc nie można z odwołaniem się do nich kreować zagadnienia prawnego opartego na założeniu, że w rzeczywistości miał miejsce stan faktyczny inny, niż ustalony przez sądy obu instancji, czyli inny, niż stanowiący podstawę rozstrzygnięcia.

Sąd Najwyższy uznał, że nie ma innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności w postaci nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania. O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.

SSN Adam Doliwa

(P.H.)

[SOP]